

и предпочитамы утѣшителната измама и лъжата които ласкаѣхтъ сърцето ни.

Презъ сичката нощъ Пикильо мисляше че Аиша ще произхожда стъ знаменитъ родъ; но защо да си крие рода, фамиліята си? Тъзи тайна му даваше добры надѣжды, допрощаваше му да предполага че може да смѣстествува нѣкой неравенъ родственикъ съюзъ, нѣкое черно мѣсто на фамилниѣтъ ѣ гербове; тя бѣ богата безъ сумнѣніе; но колко чловѣцы, като са лишавахъ и отъ насущныя хлѣбъ, спечелихъ отпослѣ грамадни състоянія! Много отъ книгыѣтъ, които бѣ прочелъ, съдържахъ исторіи на честиты авантюристы, които са подигнахъ високо въ обществото. Туй да ли не можаше и днесъ да стане! Сама Аиша бѣ го казала, че съ търпѣніето и постоянството въ сичко сполучамы.

Цѣлъ обладанъ отъ тѣзи идеи, той ставаше . . . пристѣживаше съ голѣмы крачки и са предаваше на свѣтлыѣтъ онѣзи балнуванія, които една минутна само мисль и душевно спокойствіе сѣ доста да прѣсвѣтъ и уничтожѣтъ.

Ето какъ минѣ той нощта.

III.

ПОДИРЬ ПРАЗДНИКА.

На другия, день подиръ голѣмыя и славенъ онзи празникъ, никой са не събуди рано, и тѣй душевното утѣснѣніе на Пикильо са простираше. Той видѣ Аиша покжено отъ обыкновенното, а той еще отъ съмнѣло обикаляше подъ прозорцыѣтъ ѣ и около вратата на стаята ѣ!

Когато Аиша го видѣ, тя са уплаши отъ измененото му лице; казалъ ѣ бѣше Пауло че са е поболѣлъ; много пѣти даже и тя и Кармена бѣхъ пытали отъ вечерята какъ е; а въ тѣзи минута и една-та и другата показахъ къмъ него толкози съзвѣстивіе,